Lietas arhīva Nr. CA-0429-17/7
ECLI:LV:VAT:2017:1228.C39043417.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2017.gada 28.decembrī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis D.Lazdiņš
tiesnese G.Krieviņa un tiesnesis A.Bukavs
tiesas sēdes sekretāre B.Nīmane
piedaloties atbildētājas /pers. A/ pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei I.Smilškalnei

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Strenču novada domes prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu sakarā ar atbildētājas /pers. A/ apelācijas sūdzību par Valmieras rajona tiesas 2017.gada 31.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 20.februārī prasītāja Strenču novada dome cēlusi Valmieras rajona tiesā prasību pret /pers. A/, kurā lūdz tiesai:
- piedzīt no atbildētājas /pers. A/ par labu prasītājai Strenču novada domei komunālo maksājumu parādu 4746,56 EUR par laika periodu no 2010.gada 1.marta līdz 2016.gada 1.decembrim.

Prasībā norādīti tālāk minētie apstākļi.

1999.gada 19.maijā Sedas pilsētas dome reģistrēja pašvaldībai piederošu uzņēmumu SIA "SEDAS SILTUMS", kas nodrošināja Sedas pilsētā komunālo pakalpojumu sniegšanu, tajā skaitā arī māju apsaimniekošanas funkciju izpildi.

Ar 2004.gada 29.novembra cesijas līgumu Sedas pilsētas dome pārņēma SIA "SEDAS SILTUMS" prasījuma tiesības par Sedas pilsētas iedzīvotāju komunālo maksājumu parādu piedziņu.

Ar 2005.gada 4.janvāra Vidzemes apgabaltiesas lēmumu SIA "SEDAS SILTUMS" atzīta par maksātnespējīgu sākot ar 2004.gada 30.novembri.

Kopš 2005.gada 1.janvāra Sedas pilsētas dome pilnībā pārņēma māju apsaimniekošanas un komunālo pakalpojuma funkciju izpildi kopumā.

Atbildētājai/pers. A/ pieder dzīvoklis /adrese/, ar kopējo platību 66,4 m^2, kadastra Nr./numurs A/. Atbildētāja 2005.gada 14.decembrī noslēdza nekustamā īpašuma pirkuma līgumu ar /pers. C/, kura dzīvokli izmantoja, tomēr īpašuma tiesības zemesgrāmatā nenostiprināja. Laika periodā no 2005.gada 14.decembra līdz 2010. gada 1.martam komunālo pakalpojumu maksājumi tika veikti neregulāri, kā rezultātā tika uzkrātas parādsaistības 2846,50 EUR apmērā. Prasītāja iesniedza pieteikumu tiesā par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā un 2010.gada 21.jūlijā tiesa nolēma nodot piespiedu izpildīšanai maksājumu saistību.

/pers. C/ līgumu par komunālajiem pakalpojumiem nenoslēdza un parāds turpināja pieaugt, līdz ar to, laika periodā no 2010.gada 1.marta līdz 2016. gada 1.decembrim, tas sastāda 4746,56 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 994.pantu, kas nosaka, ka par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās. No prasītājas rīcībā esošās informācijas secināms, ka nekustamā īpašuma īpašniece ir /pers. A/ un prasītāja vēršas pie īpašnieces par uzkrātā parāda piedziņu.

Nodrošinot dzīvoklī komunālos pakalpojumus, prasītāja savus pienākumus pildīja, taču atbildētāja ir izvairījusies no komunālo pakalpojumu maksājumu veikšanas, tos veikusi daļēji, bet no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.decembrim maksājumus nav veikusi vispār.

2016.gada 22.septembrī atbildētājai ierakstītā pasta sūtījumā deklarētajā dzīves vietas adresē tika nosūtīta brīdinājuma vēstule par komunālo pakalpojumu maksājumu parādu.

Pretenzijas par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu kā arī par saņemtiem pakalpojumiem atbildētāja nav izteikusi. Neizpildot savas saistības par saņemtiem pakalpojumiem, atbildētāja nodarījusi prasītājai zaudējumus.

Lai arī starp pusēm nav noslēgts komunālo pakalpojuma līgums, atbildētājai ir pienākums maksāt par saņemtiem komunāliem pakalpojumiem, jo šāds pienākums noteikts likuma "Dzīvokļa īpašuma likums"13.pantā.

Prasītāja norāda, ka risināt strīdu, izmantojot mediāciju, nevēlas.

Atbildētāja iesniedza tiesā rakstveida paskaidrojumu kurā norāda uz tālāk minētajiem apstākļiem (lietas 26.lapa).

2005.gada 14.decembrī atbildētāja dzīvokli pārdevusi /pers. C/ un kopš šī laika dzīvoklī dzīvo citas personas. Atbildētāja dzīvokli nav izīrējusi un nav saņēmusi komunālos pakalpojumus.

Atbildētāja no pašvaldības nav saņēmusi rēķinus par nodokļu nomaksu, tādēļ nav zinājusi, ka /pers. C/ nav pārreģistrējusi īpašumu uz sava vārda.

Pie šādiem apstākļiem atbildētāja prasību neatzīst.

Prasītāja iesniedza rakstveida atsauksmi par atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem, kurā norāda uz tālāk minētajiem apsvērumiem un iebildumiem (lietas 28., 29.lapa).

Dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā, proti, no zemesgrāmatu datiem izriet, ka nekustamā īpašuma īpašnieks ir atbildētāja un saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 1.-3. punktu

dzīvokļa īpašniekam ir pienākums: 1) piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; 2) segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; 3) norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana) līdz ar to prasītājai ir pienākums aprēķināt komunālo pakalpojumu summu.

Atbildētājas arguments, ka visu šo laika periodu, kopš ir pārdevusi nekustamo īpašumu, nav saņēmusi nekustamā īpašuma nodokļu paziņojumu ir atbildētājas pieņēmums, jo saskaņā ar likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmo daļu pašvaldības par nekustamā īpašuma nodokļa apmēru kārtējam taksācijas (kalendārajam) gadam paziņo maksātājam līdz tā paša gada 15.februārim, nosūtot maksāšanas paziņojumu viņam vai viņa pilnvarniekam pēc norādītās adreses, kas šajā gadījumā tika nosūtīts atbildētājai uz deklarēto dzīvesvietu- /adrese/, taču atbildētāja par to pretenzijas necēla, kaut gan apzinājās, ka par nekustamo īpašumu ir noslēgts pirkuma pārdevuma līgums.

Prasītāja uzskata, ka atbildētājas argumenti ir nepamatoti, jo prasības pieteikumā norādītās parādsaistības izriet atbilstoši normatīvo aktu regulējumam.

Atbildētāja iesniedza rakstveida paskaidrojumu, kurā norāda, ka 2017.gada 2.maijā starp atbildētāju un /pers. C/ noslēgta vienošanās. /pers. C/ atzīst parādu par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa /adrese A/, lietošanu par laiku līdz 2017.gada 31martam 4776,50 EUR apmērā. Atbildētāja ir veikusi darbības, lai tiktu noformēts jauns nostiprinājuma lūgums /pers. C/ īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā (lietas 38.lapa).

Ar Valmieras rajona tiesas 2017.gada 31.maija spriedumu Strenču novada domes prasība apmierināta pilnīgi.

Piedzīts no /pers. A/ par labu Strenču novada domei parāds 4746,56 EUR par laika periodu no 2010.gada 1.marta līdz 2016.gada 1.decembrim, valsts nodeva 424,60 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 5175,86 EUR.

Noteiktas Strenču novada domei tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 procentus gadā no piedzītā, bet neatmaksātā galvenā parāda no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā un termiņa tā labprātīgai izpildei notecēšanas līdz sprieduma izpildei.

Tiesa pamatojusi savu spriedumu uz tālāk minētajiem apstākļiem un apsvērumiem.

Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētāja ir ierakstīta zemesgrāmatā kā nekustama īpašuma – dzīvokļa īpašuma Nr.16, un kopīpašuma 664/21898 domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas un zemes /adrese/, kadastra numurs /numurs B/, Valkas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļa, Sedas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr.36 16, (turpmāk Dzīvoklis) īpašniece.

Sedas pilsētas dome 2004.gada 22.decembrī pieņēma lēmumu lauzt līgumu ar SIA "Sedas siltums" par namu apsaimniekošanu no 2005.gada 1.janvāra un ar norādīto datumu tiek izveidota Sedas pilsētas domē komunālā nodaļa (lietas 13.lapa).

Saskaņā ar Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likuma nosacījumiem ar 2009.gada 1.jūliju Strenču novada pašvaldība ir Sedas pilsētas pašvaldības institūciju, finanšu, mantas, tiesību un saistību pārņēmēja.

Prasītāja ir cēlusi prasību piedzīt no atbildētājas komunālo pakalpojumu maksājumu parādu 4746,56 EUR par laika periodu 2010.gada 1.marta līdz 2016.gada 1.decembrim. Galvenais parāds no atbildētājas tiek piedzīts, jo viņa ir Dzīvokļa īpašniece. Prasītāja savu prasību pret atbildētāju pamato ar Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta pirmo daļu un 10.panta 1.- 3.punktu.

Lietas dalībnieki nav apstrīdējuši 2005.gada 14.decembrī starp atbildētāju, kā pārdevēju, un /pers. C/, kā pircēju, noslēgto dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/, pirkuma līgumu.

Tiesai nav bijis pamata apšaubīt, ka 2017.gada 2.maijā atbildētāja un /pers. C/ noslēdza vienošanos (lietas 42.lapa). Cita starpā puses vienojās, ka /pers. C/ uz 2016.gada 1.decembri ir izveidojies parāds 4776,50 EUR apmērā par komunālajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu. /pers. C/ atzīst parādu par pakalpojumiem, kas saistīti ar Dzīvokļa lietošanu par laiku līdz 2017.gada 31.martam 4776,50 EUR apmērā. Lietā nepastāv strīds, ka prasītāja nav pievienojusies šai vienošanai.

Lietā nepastāv strīds, ka starp pusēm nav noslēgts līgums par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu.

Saskaņā ar Civillikuma 994.panta pirmo daļu par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatās.

Civillikuma 3.pants nosaka, ka katra civiltiesiskā attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies.

Laikā līdz 2011.gada 1.janvārim dzīvokļa īpašnieka pienākumi bija noteikti likuma "Par dzīvokļa īpašumu" II nodaļā "Dzīvokļa īpašnieks, viņa tiesības, pienākumi un atbildība". Šā likuma 12.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata noteiktos izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

No 2011.gada 1.janvāra dzīvokļa īpašnieka tiesības un pienākumus regulē Dzīvokļa īpašuma likums, kura 10.panta 3.punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tiesa, atbilstoši iepriekš minētajam, atzīst, ka pienākums piedalīties dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem attiecas tikai uz dzīvokļa īpašnieku.

Dzīvokļa īpašnieks ir fiziskā vai juridiskā persona, kas likumīgi ieguvusi dzīvokļa īpašumu daudzdzīvokļu mājā, kurā dzīvokļi pieder vairākiem īpašniekiem, un reģistrējusi šo īpašumu zemesgrāmatā (likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 6.pants).

Būtībā identisks dzīvokļa īpašnieka jēdziena un pienākumu regulējums ietverts arī no 2011.gada 1.janvāra spēkā esošajā Dzīvokļa īpašuma likuma 8.un 10.pantā. Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 8.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā, bet šā likuma 10.pantā ir noteikts dzīvokļa īpašnieka pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus (..).

Tādējādi tiesa uzskatījusi, ka tieši dzīvokļa īpašnieka, t.i., personas, kurai īpašuma tiesības nostiprinātas zemesgrāmatā, pienākums ir segt pārvaldīšanas izdevumus.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 35.pantu līdz dzīvokļa ierakstīšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī dzīvokļa īpašnieka ģimenes locekļu un citu dzīvoklī iemitināto personu statusu.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otrajai daļai (likuma redakcija, kas bija spēkā līdz 2016.gada 31.decembrim) līdz dzīvokļa īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa īpašuma ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa

īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, izņemot tās likumā noteiktās tiesības, kuras dzīvokļa īpašuma ieguvējs iegūst pēc dzīvokļa īpašuma reģistrēšanas zemesgrāmatā.

Atbilstoši spēkā esošajai Dzīvokļa īpašuma likuma 8. panta otrās daļas redakcijai, līdz dzīvokļa īpašuma pirmreizējai reģistrēšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa īpašuma ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, izņemot tās likumā noteiktās tiesības, kuras dzīvokļa īpašuma ieguvējs iegūst tikai pēc dzīvokļa īpašuma reģistrēšanas zemesgrāmatā.

No grozījumu Dzīvokļa īpašuma likumā likumprojekta Nr.90/TA-1262 (2013) kā nepieciešamo grozījumu Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otrajai daļai pamatojuma redzams, ka likumdevējs vēlējies novērst neskaidrības minētajā normā un tās piemērošanā attiecībā uz dzīvokļa īpašuma īpašnieka statusu, norādot, ka Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otrā daļa ir attiecināma uz tiem gadījumiem, kad dzīvokļa īpašums, kas iegūts privatizācijas ceļā, vēl nav ierakstīts pirmreizēji zemesgrāmatā.

Tiesa atzinusi, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par komunālajiem pakalpojumiem, jo to nosaka speciālie likumi, proti, "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) un Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 3.punkts (spēkā no 2011.gada 1.janvāra). Tādējādi, ņemot vērā oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.panta sestās daļas 2.punktu, vispārējo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālā tiesību norma. Līdz ar to Civillikuma 876., 863., 992., 901.,1587.pants, izspriežot strīdu, nav piemērojams, jo konkrētajā gadījumā piemērojams likums "Par dzīvokļa īpašumu" un Dzīvokļa īpašuma likums, kas attiecībā pret Civillikumu ir speciālie likumi un tieši regulē minēto tiesisko attiecību.

Apstāklis, ka atbildētāja ar /pers. C/ noslēgusi vienošanos par parāda esamību nav saistošs prasītājai.

Tas, ka dzīvokļa īpašnieks savu īpašumu uz pirkuma līguma pamata nodevis lietošanā /pers. C/, neatsvabina viņu no likumā noteiktajiem pienākumiem.

Tiesa šajā lietā nav vērtējusi apstākļus, kas saistīti ar pušu paskaidrojumiem attiecībā par maksāšanas paziņojamiem par nekustamā īpašuma nodokļa izsniegšanu atbildētājai, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu.

Tiesa atzinusi, ka prasītājai pastāv prasījuma tiesības pret atbildētāju, kuras, kā dzīvokļa īpašnieces, pienākums ir veikt samaksu par dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas apsaimniekošanu un uzturēšanu un norēķināties par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Tiesa konstatējusi, ka atbildētāja nav cēlusi iebildumus par galvenā parāda apmēru un tā aprēķina kārtību. Tiesa šajā lietā ņēmusi vērā, ka atbildētāja un /pers. C/, noslēdzot Vienošanos, ir atzinušas, ka 2016.gada 1.decembrī ir izveidojies parāds 4776,50 EUR maksai par pakalpojumiem, kas saistīts ar dzīvokli.

Tiesa konstatējusi, ka prasītāja ir iesniegusi galvenā parāda aprēķinu (lietas19.-20.lapa), kuru tiesai nav pamata apšaubīt. Tiesa secinājusi, ka no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenams galvenais parāds 4746,56 EUR.

Tiesa atzinusi prasītājai, saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu un Civilprocesa likuma 195.pantu, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6 procentus no simta gadā no piedzītā, bet neatmaksātā galvenā parāda no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā un termiņa tā labprātīgai izpildei notecēšanas līdz sprieduma izpildei. Saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādejādi procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs neatmaksātā galvenā parāda apmēru.

Saskaņā Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētājas par labu prasītājai tiesa piedzinusi valsts nodevu 424,60 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR.

Par Valmieras rajona tiesas 2017.gada 31.maija spriedumu atbildētāja /pers. A/ iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā norāda turpmāk minētos apstākļus un iebildumus.

Atbildētāja /pers. A/ uzskata, ka spriedums taisīts nepareizi piemērojot materiālo tiesību normas, kā arī pieļaujot procesuālo tiesību normu pārkāpumus, kas novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

2005.gada 13.decembrī starp /pers.A/(pēc laulības noslēgšanas uzvārds /pers.A/), kā pārdevēju, un /pers. C/, kā pircēju, noslēgts dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/, pirkuma līgums. Dzīvoklis un tā dokumenti, tostarp nostiprinājuma lūgums pircējas īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā, tika nodots pircējai /pers. C/ 2005.gada 14.decembrī. /pers. C/ pirkuma līguma 3.7.punktā apņēmās nokārtot Valkas zemesgrāmatu nodaļā visas formalitātes īpašuma tiesību pārreģistrācijai un segt visus ar to saistītos izdevumus, bet šīs saistības neizpildīja.

Atbilstoši Civillikuma 3.pantam katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Likuma "Par dzīvokļa īpašumu", kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, 6.pants noteica, ka dzīvokļa īpašnieks ir fiziskā vai juridiskā persona, kas likumīgi ieguvusi dzīvokļa īpašumu daudzdzīvokļu mājā, kurā dzīvokli pieder vairākiem īpašniekiem, un reģistrējusi šo īpašumu zemesgrāmatā.

Līdz dzīvokļa ierakstīšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa ieguvēju attiecās visas minētā likuma normas, kas noteica dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību (likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 35.pants).

Par laiku pēc pirkuma līguma noslēgšanas rēķini par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu, tika izrakstīti /pers. C/, kura dzīvokli lieto un saņem pakalpojumus.

Sedas pilsētas dome 2007.gada 5.martā cēla Valkas rajona tiesā prasību pret /pers. C/ par parāda 325,04 Ls piedziņu, norādot prasības pieteikumā, ka /pers. C/ privatizējusi dzīvokli, 2006.gada 23.maijā deklarējusi dzīvoklī savu dzīves vietu. Dzīvoklis pieder /pers. C/, bet līgumu par komunālo pakalpojumu sniegšanu /pers. C/ nenoslēdza, ir saņēmusi pakalpojumus bez ierobežojumiem, bet nav norēķinājusies par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Uz 2006. gada 1.maiju parāds ir 325,04 Ls. /pers. C/ brīdināta par parāda nomaksu, taču parāds ir pieaudzis. Ar /pers. C/ bijusi noslēgta vienošanās par labprātīgu parāda nomaksu, bet atbildētāja vienošanos nav ievērojusi un tādēļ Sedas pilsētas dome cēlusi prasību tiesā, lūdzot piedzīt no /pers. C/ komunālo maksājumu parādu 325,04 Ls apmērā un tiesāšanās izdevumus.

Ar Valkas rajona tiesas 2007.gada 29.augusta spriedumu prasība apmierināta un no /pers. C/ par labu Sedas pilsētas domei piedzīts parāds 325,04 Ls un tiesas izdevumi. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 2.oktobrī.

Strenču novada dome 2010.gada 29.jūnijā iesniedza Valkas rajona tiesā pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, norādot, ka /pers. C/ parāds par komunālajiem pakalpojumiem, kur saistību izpildes termiņš 2009.gada 31.marts, ir 2000,53 Ls. Tiesa par pieteikumā norādīto saistību 2010.gada l.jūlijā nosūtījusi /pers. C/ brīdinājumu par saistības piespiedu izpildīšanu. 2010.gada 21.jūlijā tiesā saņemta /pers. C/ atbilde uz brīdinājumu, kurā viņa atzīst saistību pilnā apmērā.

Ar Valkas rajona tiesas 2010.gada 21.jūlijā lēmumu minētā maksājuma saistība nodota piespiedu izpildīšanai un /pers. C/ nav

apstrīdējusi tiesas lēmumu likumā noteiktā kārtībā.

Jeļena Aleksejeva sniedza Valmieras rajona tiesai paskaidrojumus, ka prasību neatzīst pilnībā. Dzīvokli ir pārdevusi un kopš 2005.gada 14.decembra tajā dzīvo /pers. C/, kura saņem komunālos pakalpojumus. Uz dzīvokļa pārdošanas brīdi visas saistības par dzīvokli bija nokārtotas pilnībā, rēķini par komunālajiem pakalpojumiem nomaksāti, līgums par komunālo pakalpojumu sniegšanu izbeigts, /pers. A/ no dzīvokļa izdeklarējusies un kopš 2005.gada 14.decembra dzīvoklī nav dzīvojusi, Dzīvokli nav izīrējusi, nav saņēmusi komunālos pakalpojumus. /pers. A/ nav saņēmusi nevienu rēķinu ne par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu, nedz arī nekustamā īpašuma nodokļa samaksai. Tādēļ nav zinājusi, ka /pers. C/ nav pārreģistrējusi dzīvokli zemesgrāmatā uz sava vārda. Nav saprotams, kādēļ Strenču novada dome ir gaidījusi 6 gadus, kamēr parāds pieaug līdz 4 746,56 EUR, nav veikusi parāda piedziņu no /pers. C/ pēc Valkas rajona tiesas 2010.gada 21.jūlija lēmuma, nav pārtraukusi sniegt pakalpojumus, lai gan par tiem izveidojies ļoti liels parāds. /pers. C/ turpinājusi dzīvokli lietot, saņemt komunālos pakalpojumus, par tiem nemaksājot.

Nav strīda, ka pašvaldībai, pārvaldot un apsaimniekojot dzīvojamo māju, ir tiesības saņemt maksu par dzīvokļu īpašniekiem sniegto pakalpojumu. Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otrā daļa (redakcijā līdz 31.12.2016.) noteica, ka līdz dzīvokļa īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa īpašuma ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību. Bauskas rajona tiesa 2016.gada 6.decembrī līdzīgā lietā (Nr.C10065916) Rundāles novada domes prasībā pret fizisku personu atzina - neatkarīgi no tā, ka atbildētāja nenostiprināja zemesgrāmatā savas īpašuma tiesības uz dzīvokli, atbildētājai uz likuma pamata ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un samaksāt par saņemtajiem pakalpojumiem.

Atbildētājas ieskatā, prasība celta pret neīsto atbildētāju, jo no pirkuma līguma, kas noslēgts starp /pers. H/ un /pers. C/, redzams, ka dzīvokļa īpašums kopš 2005.gada 13.decembra pieder /pers. C/, līdz ar to viņai uz likuma pamata ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un samaksāt par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar Dzīvokļa lietošanu, neatkarīgi no tā, ka viņa nav izpildījusi pienākumu nostiprināt zemesgrāmatā savas īpašuma tiesības uz Dzīvokli. Maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem 2010., 2011.gadā veica pati /pers. C/. Līdz ar to prasība ir ceļama pret /pers. C/, nevis /pers. A/, kas ir pamats šīs prasības noraidīšanai.

Tiesvedības laikā Valmieras rajona tiesai iesniegta vienošanās, kas 2017.gada 2.maijā noslēgta starp /pers. A/ un /pers. C/, kur /pers. C/ atzīst parādu 4776,50 EUR apmērā par pakalpojumiem, kas saistīti ar strīdus dzīvokļa lietošanu par laiku līdz 2017.gada 31.martam; puses vienojas, ka tiks noformēts jauns nostiprinājuma lūgums /pers. C/ īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā, /pers. A/ iesniegs Valkas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļā nostiprinājuma lūgumu /pers. C/ īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā un segs ar dzīvokļa pārejas ierakstīšanu zemesgrāmatā saistītos izdevumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1520.pantu gadījumā, ja viens līdzējs dod otram kādu apsolījumu par labu trešai personai, tad nevien tas, kam šis apsolījums dots, bet arī trešā persona, kam par labu tas dots, iegūst tiesību prasīt no apsolītajā tāda līguma izpildījumu. Lai gan Civillikuma 1522.pants noteic - kamēr trešā persona nav pievienojusies līgumam (1521.p.), tas pastāv tikai starp tā slēdzējiem, tomēr svarīgi, ka šim otrajam nav savukārt tiesību vienpusēji atkāpties no līguma. Atbildētāja uzskata, ka tiesai vajadzēja piemērot šīs tiesību normas, atzīstot, ka prasība celta pret neīsto atbildētāju.

Valmieras rajona tiesas tiesnesis D.Līdacis nav ievērojis Civilprocesa likuma 97.pantā noteikto un nav devis nekādu novērtējumu, ka:

Valkas rajona tiesa 2007.gada 29.augustā izskatīja Sedas pilsētas domes prasību pret /pers. C/ par Dzīvokļa parāda piedziņu un nosprieda prasību apmierināt, piedzīt no /pers.C/Sedas pilsētas domes labā parādu 325,04 latu apmērā un tiesas izdevumus. Spriedums stājies likumīgā spēkā.

Valkas rajona tiesa 2010.gada 21.jūlijā izskatīja Strenču novada domes pieteikumu un nolēma nodot piespiedu izpildīšanai maksājumu saistību, kur parādnieks ir /pers. C/, dzīvokļa parāds 2000,53 lati, kā arī piedzīt tiesas izdevumus. Lēmums stājies likumīgā spēkā.

/pers.C/ir atzinusi parādu pilnā apmērā, apliecinot to tiesai abās iepriekšējās tiesvedības, kā arī šīs tiesvedības laikā parakstot vienošanos.

Civilprocesa likuma 192.pantā noteikts: Tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Prasītāja cēla un uzturēja prasību, pamatojoties uz "Dzīvokļa īpašuma likuma" 10.panta 3.punktu un 13.pantu. Sprieduma aprakstošajā daļā nepareizi norādīts, ka prasītāja, izvērtējot likuma "Par dzīvokļa īpašumu" normas, uzskata, ka atbildētājai nav zudis pienākums veikt samaksu par komunālajiem pakalpojumiem, kas attiecas uz strīdus dzīvokli. Ne prasības pieteikumā, ne paskaidrojumos tiesai prasītāja nav atsaukusies uz likumu "Par dzīvokļa īpašumu". Līdz ar to, norādot sprieduma motīvu daļā normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies, tostarp likuma "Par dzīvokļa īpašumu" II daļu, 6.pantu, 12.pantu, 35.pantu, arī Dzīvokļa īpašuma likuma 8.pantu, ko prasītāja nav pieminējusi, tiesnesis D.Līdacis ir pārsniedzis prasījuma robežas.

Tāpat prasījuma robežas pārsniegtas, nosakot Strenču novada domei tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 procentus gadā no galvenā parāda līdz sprieduma izpildei, ko prasītāja nav prasījusi.

Ņemot vērā augstākminēto un to, ka prasītāja cēlusi prasību pret neīsto atbildētāju, atbildētāja lūdz apgabltiesai:

- Strenču novada domes prasību noraidīt;
- piedzīt no Strenču novada domes par labu /pers. A/ tiesas izdevumus, kādi tie būs uz sprieduma taisīšanas brīdi.

Apelācijas instances tiesas sēdē nepiedalās prasītājas Strenču novada domes pārstāvis.No prasītājas saņemts iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez prasītājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē, norādot, ka uztur prasību pilnā apmērā uz tajā minētajiem argumentiem un pierādījumiem.

Atbildētājas/pers. A/ pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Inese Smilškalne uzturēja savas pārstāvamās apelācijas sūdzību pilnīgi ar tajā minētajiem apstākļiem, apsvērumiem un iebildumiem.Neatzina prasību un lūdza tiesai to noraidīt.

Motīvu daļa

Uzklausījusi apelācijas instances tiesas sēdē lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot atbildētājas /pers. A/ apelācijas sūdzībā minētos apstākļus, pārbaudot lietas materiālus kopumā, tiesas kolēģija atzīst, ka Strenču novada domes prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa

izskata lietu pēc būtības sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā un nepārbauda faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ar Valmieras rajona tiesas 2017.gada 31.maija spriedumu nodibināti turpmāk minētie fakti, kuri apelācijas sūdzībā netiek apstrīdēti.

Pamatojoties uz 2005.gada 14.decembra pirkuma līgumu atbildētāja pārdeva sev piederošo dzīvokļa īpašumu Nr.16, /adrese/, ar kopējo platību 66,4 m^2, kadastra Nr./numurs A/, /pers. C/, kura dzīvokli izmantoja, taču īpašuma tiesības zemesgrāmatā nenostiprināja.

Laika periodā no 2005.gada 14.decembra līdz 2010. gada 1.martam komunālo pakalpojumu maksājumi tika veikti neregulāri, kā rezultātā tika uzkrātas parādsaistības 2846,50 EUR apmērā.

/pers. C/ līgumu par komunālajiem pakalpojumiem nenoslēdza un parāds turpināja pieaugt un uz 2016. gada 1.decembri tas ir 4746,56 EUR.

2016.gada 22.septembrī atbildētājai ierakstītā pasta sūtījumā uz deklarēto dzīves vietas adresi tika nosūtīta brīdinājuma vēstule par komunālo pakalpojumu maksājumu parādu.

2017.gada 2.maijā starp /pers. A/ un /pers. C/ noslēgta vienošanās, kur /pers. C/ atzīst parādu par pakalpojumiem, kas saistīti ar strīdus dzīvokļa lietošanu par laiku līdz 2017.gada 31.martam, 4776,50 EUR apmērā, kurā puses vienojās, ka tiks noformēts jauns nostiprinājuma lūgums /pers. C/ īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā, /pers. A/ iesniegs Valkas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļā nostiprinājuma lūgumu /pers. C/ īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā un segs ar dzīvokļa pārejas ierakstīšanu zemesgrāmatā saistītos izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Tiesas kolēģija, izskatot lietu, atzīst, ka Valmieras rajona tiesas 2017.gada 31.maija spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai.

Tiesas kolēģija nepiekrīt atbildētājas /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem un iebildumiem par pārsūdzēto pirmās instances tiesas spriedumu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 6.pants noteica, ka dzīvokļa īpašnieks ir fiziskā vai juridiskā persona, kas likumīgi ieguvusi dzīvokļa īpašumu daudzdzīvokļu mājā, kurā dzīvokļi pieder vairākiem īpašniekiem, un reģistrējusi šo īpašumu zemesgrāmatā. Savukārt šā likuma 12.panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata noteiktos izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Arī Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011 .gada l .janvāra) 8.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā, bet šā likuma 10.pantā ir noteikts dzīvokļa īpašnieka pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus (..).

Tādējādi no minētajām tiesību normām skaidri izriet, ka tieši dzīvokļa īpašnieka, tas ir, personas, kurai īpašuma tiesības nostiprinātas zemesgrāmatā, pienākums ir segt pārvaldīšanas izdevumus.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi iztulkojusi likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 35. pantu un Dzīvokļa īpašuma likuma 8. panta otro daļu.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 35.pantu līdz dzīvokļa ierakstīšana; zemesgrāmatā uz dzīvokļa ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī dzīvokļa īpašnieka ģimenes locekļu un citu dzīvoklī iemitināto personu statusu.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otrajai daļai līdz dzīvokļa īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa īpašuma ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, izņemot tas likuma noteiktas tiesības, kuras dzīvokļa īpašuma ieguvējs iegūst pēc dzīvokļa īpašuma reģistrēšanas zemesgrāmatā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa minētās tiesību normas piemērojusi konkrētā strīda izšķiršanā un atzinusi, ka nevis īpašnieks, bet gan nekustamā īpašuma valdītājs, kas nav nostiprinājis savas tiesības zemesgrāmatā, atbild par apsaimniekošanas izdevumu samaksu.

Tiesas kolēģija vērš uzmanību uz to, ka iepriekš minētās tiesību normas regulē situāciju līdz dzīvokļa īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā. Konkrētajā gadījumā dzīvokļa īpašums ir reģistrēts zemesgrāmatā uz atbildētājas vārda, tādējādi nav pamata piemērot to tiesisko regulējumu, kas attiecas uz dzīvokļa īpašuma ieguvēju līdz dzīvokļa īpašuma reģistrācijai zemesgrāmatā.

Tiesas kolēģija piekrīt pirmas instances tiesas viedoklim, ka apstāklim, ka starp atbildētāju un /pers. C/ noslēgta rakstveida vienošanos par parāda esamību, nav nozīmes konkrētās lietas izskatīšanā. Prasītājai šada vienošanās nav saistoša un no vienošanās izrietošie jautājumi risināmi savā starpā starp atbildētāju un /pers. C/.

Tiesas kolēģija nevar piekrist atbildētājas apsvērumiem, ka tiesai, norādot sprieduma motīvu daļā normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies, tostarp likuma "Par dzīvokļa īpašumu" II daļu, 6.pantu, 12.pantu, 35.pantu, arī Dzīvokļa īpašuma likuma 8.pantu, ko prasītāja nav pieminējusi, ir pārsniegusi prasījuma robežas.

Tiesa, izspriežot civillietas pēc būtības, piemēro tiesību avotus, kas ir visi tie juridiskie normatīvie akti, kas satur tiesību normas (sk. Juridisko terminu vārdnīca. -Rīga: Nordik, 1998. - 263.lpp.). Izspriežot civillietas pēc būtības, tiesas piemēro materiālo un procesuālo tiesību normas (190.p. pirmā daļa). Tiesību normu piemērošanā tiesā izšķir vairākas savstarpēji saistītas stadijas: 1) tiesas sēdē konstatēto faktisko lietas apstākļu analīze; 2) tiesību normu izvēle un to tiesiskā sastāva atbilstības lietas faktiskajiem apstākļiem novērtēšana; 3) tiesas nolēmuma kā tiesību normu piemērošanas akta pieņemšana. Ja tiesību normu saturs ir neskaidrs, tiesai jāveic attiecīgu tiesību normu iztulkošana. Materiālo civiltiesību normu piemērošanas un iztulkošanas noteikumus nosaka Civillikuma Ievada panti (1.-25.p.).

Tāpat nepamatots ir atbildētājas viedoklis, ka prasījuma robežas tiesa pārsniegusi arī tāpēc, ka notiekusi Strenču novada domei tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 procentus gadā no galvenā parāda līdz sprieduma izpildei, ko prasītāja nav prasījusi.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā *(2011.gada 8.septembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2015.gada 28.maija likumu, kurš spēkā no 02.07.2015.).*

Kā izriet no panta satura, tad tiesai Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumi ir saistoši, tie ir jāievēro un tiesai ir pienākums, neatkarīgi no prasītāja lūguma, noteikt tam tiesības saņemt no atbildētājas likumīgos procentus no piedzītās, bet neatmaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā (Civillikuma 1765.panta pirmā daļa).

Līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti ir noteikusi prasītājai tiesības saņemt minētos procentus un tas nav uzskatāma par prasījuma robežu pārkāpšanu.

Ņemot vērā minētos apstākļus, tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa ir izvērtējusi pierādījumus atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmajā daļā noteiktajam un tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt pārsūdzētā tiesas sprieduma likumību.Atbildētājas /pers.A/ apelācijas sūdzība nesatur apstākļus, lai tiesas kolēģijai būtu pamats taisīt lietā atsķirīgu spriedumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītāja samaksājusi valsts nodevu par prasības pieteikumu 424,60 EUR (maksājuma dokuments lietas 8.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (maksājuma dokuments lietas 9.lapa), kopā 429,30 EUR, kas prasītājas labā piedzenami no atbildētājas /pers. A/.

Prasītājas samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādi un izsniegšanu, iesniedzot prasības pieteikumu, nosedz izdevumus abās tiesu instancēs, tādēļ valsts labā tie vairs nav piedzenami.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem nosakāmas prasītājai tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}panta nosacījumiem atbildētājai nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

Strenču novada domes prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Strenču novada domei, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, parādu 4746,56 EUR un tiesas izdevumus 429,30 EUR, kopā 5175,86 EUR (pieci tūkstoši viens simts septiņdesmit pieci eiro un 86 centi), samaksu veicot Valsts kases kontā Nr.LV51TREL9807180941810.

Noteikt Strenču novada domei tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 procentus gadā no piedzītā, bet neatmaksātā pamatparāda no sprieduma spēka stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei.

Noteikt /pers.A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas-2018.gada 16.janvārī kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451.-452.pantā norādīto tiesību normu pārkāpumu gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis D.Lazdiņš

Tiesnese G.Krieviņa

Tiesnesis A.Bukavs